

مقایسه مهارت‌های اجتماعی و مشکلات روان‌شناختی در دانشآموزان قلدر، قربانی و عدم درگیر

Comparing Social Skills and Psychological Problems of Bully, Victim, and Not-involved Students

Esmaeil Shiri

MA in Child and Adolescent
Clinical Psychology

Mostafa Valipour

MA in Child and Adolescent
Clinical Psychology

مصطفی ولی‌پور

کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی
کودک و نوجوان

اسماعیل شیری

کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی
کودک و نوجوان

Mohammad Ali Mazaheri, PhD

Shahid Beheshti University

محمدعلی مظاہری

استاد دانشگاه شهید بهشتی

چکیده

هدف این پژوهش مقایسه مهارت‌های اجتماعی و مشکلات روان‌شناختی در دانشآموزان مقطع راهنمایی درگیر در پدیده قلدری است. با روش نمونه‌برداری خوشه‌ای ۲۸۲ دانشآموز به طور کاملاً تصادفی به عنوان نمونه انتخاب و از بین این دانشآموزان و از طریق معرفی اولیای مدرسه ۵۳ دانشآموز قلدر، ۶۵ دانشآموز قربانی و ۱۷۳ دانشآموز عادی شناسایی شد. دانشآموزان مقیاس خودگزارش‌دهی مشکلات رفتاری آشناخ (YSR; Achenbach, 1991) و پرسشنامه مهارت‌های اجتماعی (TISS; Inderbitzen & Foster, 1992) را تکمیل کردند. نتایج تحلیل واریانس یکراهه نشان دادند دانشآموزان قلدر در مهارت‌های اجتماعی مثبت به صورت معناداری از دو گروه دیگر پایین‌تر و در مقابل مهارت‌های منفی آنان به طور معناداری بالاتر از دو گروه بود. همچنین میانگین نمره‌های افراد قلدر و قربانی در اختلال‌های درونی‌سازی شده به طور معناداری بالاتر از دانشآموزان عدم درگیر است. همچنین در اختلال‌های برونی‌سازی شده میانگین افراد قلدر به طور معناداری بالاتر از دانشآموزان عدم درگیر در پدیده قلدری است. تفاوت مهارت‌های اجتماعی دانشآموزان (قلدر و قربانی و عدم درگیر) و اختلال‌های درونی‌سازی و برونی‌سازی شده دانشآموزان قلدر و قربانی حاکی از اهمیت ارائه آموزش مهارت‌های اجتماعی و برنامه‌های پیشگیری و مداخله مناسب در مدارس جهت جلوگیری از وقوع قلدری و پیامدهای آسیب‌زای آن است.

واژه‌های کلیدی: قلدری، اختلال‌های درونی‌سازی شده، اختلال‌های برونی‌سازی شده، مهارت‌های اجتماعی، دانشآموزان

Abstract

The aim of this study was to compare social skills and psychological problems of the middle school students involved in the phenomenon of bullying. Two hundred and eighty two students (53 bullies, 56 victims, and 173 not involved) were selected by cluster sampling. The participants completed the Achenbach's Behavioral Problems-Youth Self-report Scale (YSR; Achenbach, 1991) and the Teenage Inventory of Social Skills (TISS; Inderbitzen & Foster, 1992). The results of ANOVA indicated that 1) bully students had lower positive social skills scores than two other groups, 2) bully students had higher negative social skills scores than two other groups, 3) average scores of internalized disorders in bully and victim students were significantly higher than in students not involved in bullying, 4) average scores of externalized disorders in bully students were significantly higher than students not involved in bullying. The findings suggested the importance of social skills training, preventive programs, and appropriate interventions in schools to prevent bullying and its harmful consequences in schools.

Keywords: bully, externalized disorder, internalized disorder, social skills, students

received: 22 April 2013

دریافت: ۹۲/۲/۲

accepted: 2 November 2013

پذیرش: ۹۲/۸/۱۱

Contact information: valipour.mostafa@yahoo.com

مقدمه

نشانه‌های روان‌تنی (بولتون و اسمیت، ۱۹۹۴)، مشکلات جسمانی مانند مشکلات خواب، احساس تنفس^۴، احساس خستگی و سرگیجه (گینی، ۲۰۰۸؛ سالمون و وست، ۲۰۰۰، نانسل و دیگران، ۲۰۰۱)، افکار خودکشی (اسکاپیناکیس و دیگران، ۲۰۱۱) هستند. در افراد قدر می‌توان به علائم اختلال رفتاری، فزون‌کنشی^۵ (گینی، ۲۰۰۸) تفکر مجرمانه^۶، پرخاشگری^۷ (فیلیپه، اسنونگارسیا، بابارو و اریاس، ۲۰۱۱)، ضداجتمام بودن^۸، رفتارهای مجرمانه (راگاتز، اندرسون، فریمو و شوارتز، ۲۰۱۱) و ... اشاره کرد. در این راستا، می‌توان به مشکلات هویتی و کشودی‌های خانوادگی با پرخاشگری نوجوانان اشاره کرد (مجبدآبادی‌فرهانی، فرزاد، شهرآرای و مرادی، ۱۳۹۰).

از عوامل مؤثر در فرایند قدری می‌توان به مهارت‌های اجتماعی اشاره کرد. با افزایش پیچیدگی‌های روابط با همسالان در طول دوره نوجوانی، ادامه و حفظ این روابط نسبت به روابط با همسالان در اوایل یا میانه‌های دوره کودکی بیشتر نیازمند مهارت‌های اجتماعی مناسب است. چنانچه مطالعات نشان دادند مهارت‌های اجتماعی پایین موجب وضعیت‌های اجتماعی ضعیف برای کودکان و نوجوانان می‌شود (روبین، بوکوسکی و پارکر، ۲۰۰۶؛ هاسلاگر، گیلسن، لیشتوت، ویکسن-والراون و هاراتپ، ۲۰۰۲). پژوهشگران مختلف ارتباط بین مهارت‌های اجتماعی و درگیری در پدیده قدری را تأیید می‌کنند (هوور، الیور و هازیز، ۱۹۹۲؛ ساتون، اسمیت و سویتنهام، ۱۹۹۹). بین پرخاشگری نوجوانان و توانایی همدلی آنان با دیگران نیز رابطه وجود دارد (وزیری و لطفی‌عظیمی، ۱۳۹۰). افراد قدر در مذاکرات‌شان برای حل تعارض‌های بین فردی منحصراً راهبردهای پرخاشگرانه را اتخاذ می‌کنند چرا که آنها فاقد مهارت‌های جایگزین برای حل تعارض هستند (هوور و دیگران، ۱۹۹۲؛ ولک، وودز، بلومفلد و کارست، ۲۰۰۰).

در مقابل به نظر می‌رسد افراد قربانی نیز دارای مهارت‌های اجتماعی ضعیف هستند به طوری که افراد قربانی در روابط بین فردی^۹ مشکلاتی مانند سطوح بالاتر اضطراب اجتماعی

توجه به پدیده قدری^۱ در سطح جهانی، اولین بار با پژوهش‌های الوبوس در سال ۱۹۸۰ شروع شد و پس از اتفاقی که در سال ۱۹۸۲ به وقوع پیوست، بیشتر در کانون توجه قرار گرفت. در این سال روزنامه‌ها خبر اقدام به خودکشی سه نوجوان نروژی، تحت تأثیر قدری همسالان را منتشر کردند (الوبوس، ۱۹۹۳). قدری به عنوان رفتارهای پرخاشگرانه و مکرر که توسط فرد قدر در برابر همسالان ضعیفتر انجام می‌شود، تعریف شده است (الوبوس، ۱۹۹۳). مطالعات مختلف در سراسر دنیا حاکی از شیوع پدیده قدری در سطوح مختلف مقاطع تحصیلی و درگیری دانش‌آموزان با این پدیده است (نانسل و دیگران، ۲۰۰۱؛ کوکینوس و پانایوتو، ۲۰۰۴؛ کارتریس، پاور و سوانسون، ۲۰۰۲؛ ولیپور، شیری و مظاہری، ۱۳۹۰).

در یک دید کلی، پدیده قدری افراد زیادی را درگیر می‌کند. از مهم‌ترین گروه‌های درگیر در این پدیده می‌توان به افراد قدر و قربانی اشاره کرد. نتایج مطالعات حاکی از وجود ارتباط بین قربانی بودن با پیامدهای منفی روان‌شناختی چون حرمت خود پایین، خجالتی بودن و احساس انزوا (آمور و کرخام، ۲۰۰۱؛ رگبی و اسلی، ۱۹۹۱) بوده‌اند؛ همچنین پیامدهایی مانند ترس و غیبت از مدرسه^۲، پیشرفت تحصیلی ضعیف (موتاپا، والنت، گالاهر، روبراخ و آنگر، ۲۰۰۴) و مشکلات رفتاری (اینوکو، آکی، ماکادیرا و اساوا، ۲۰۱۱) در دانش‌آموزان قدر است.

از پیامدهای منفی دیگر پدیده قدری می‌توان به بروز اختلال‌های روان‌شناختی درونی‌سازی و برونی‌سازی شده در دانش‌آموزان قدر و قربانی اشاره کرد؛ نتایج مطالعات نشان داده‌اند افراد قدر با اختلال‌های درونی‌سازی شده دارای مشکلات متعدد مانند افسردگی (کالتیالا-هینو، ریمپلا، مارتون، ریمپلا و راتسان، ۱۹۹۹؛ سالمون و وست، ۲۰۰۰؛ سیلز، ۲۰۰۳)، افکار خودکشی (کالتیالا-هینو و دیگران، ۱۹۹۹)، نشانه‌های روان‌تنی^۳ (کالتیالا-هینو و دیگران، ۱۹۹۹) و افراد قربانی دارای سطوح بالای اضطراب و افسردگی،

1. bullying

2. absenteeism

3. psychosomatic

4. feeling tense

5. hyperactivity

6. criminal thinking

7. aggression

8. psychopathy

9. interpersonal

این پدیده درگیر نبودند، ۱۷۳ نفر (۶۱/۳ درصد) بود. در مطالعات حوزه قدری برای تشخیص دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر از شیوه‌های مختلفی چون تکمیل پرسشنامه قدری توسط دانش‌آموزان مدرسه، انجام گروه‌سنجی^۲ در کلاس، استفاده از پرونده انطباطی دانش‌آموزان و پرسش از مسئولان مدارس (بیشتر ناظمان مدارس) استفاده می‌شود و با توجه به اینکه آزمون استانداردی در رابطه با قدری در زبان فارسی یافت نشد؛ در این مطالعه از پرونده انطباطی دانش‌آموزان و پرسش از مسئولان مدارس استفاده شد.

در فرایند جمع‌آوری داده‌ها پس از انتخاب کلاس‌ها به روش تصادفی، در بین معلمان و ناظمان مدرسه از فردی که بیشترین آشنایی با کلاس مذکور را داشت، دعوت به همکاری شد. سپس تعریف جامعی از قدری و افراد درگیر آن (قلدر، قربانی) به همراه مثال‌های عینی که توسط نگارندهان آماده شده بود در اختیار وی گذاشته شد. سپس با مراجعته به پرونده انطباطی دانش‌آموزان، دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر در پدیده قدری توسط معلمان و ناظمان مدرسه شناسایی شدند. نکته قابل ذکر این است که تلاش پژوهشگران بر این بوده است که اسمی دانش‌آموزان به صورت محترمانه باقی بماند. در این مسیر تمام پرسشنامه‌ها بر اساس لیست کلاس‌ها کدبندی و لیست دانش‌آموزان بر اساس این فهرست استخراج شد. در نتیجه به هیچ‌وجه اسمی دانش‌آموزان از مدرسه خارج نشد. در ادامه پس از حضور در کلاس‌های درسی و توضیح در رابطه با فرایند کار سعی بر آن شد که همکاری دانش‌آموزان جلب شود. سرانجام پس از جمع‌آوری پرسشنامه دانش‌آموزان بر اساس لیستی که مدرسه به صورت کدگذاری شده در اختیار پژوهشگران قرار داده بود، در سه طبقه (قلدر، قربانی و عدم درگیر در قدری) طبقه‌بندی شدند و مورد تحلیل قرار گرفت. در این مطالعه از ابزارهای زیر استفاده شد.

سیاهه مهارت‌های اجتماعی^۳ (TISS؛ ایندربیتن و فوستر، ۱۹۹۲). این سیاهه حاوی ۴۰ ماده شش گزینه‌ای است که آزمودنی پاسخ خود را در مورد هر ماده در دامنه‌ای از نمره‌های صفر (اصلاً درست نیست) تا پنج (همیشه درست

(کریگ، ۱۹۹۸؛ کریگ و پپلر، ۲۰۰۰)، انزوا و ترس از ارزیابی منفی^۱ (استورج و مارسیاوارنر، ۲۰۰۴) و نواقصی در مهارت‌های اجتماعی (نیری و جوزف، ۱۹۹۴؛ شافر و سیلورمن، ۲۰۱۳؛ کویو، ۲۰۱۲) را تجربه می‌کنند. نتایج مطالعات بالا حاکی از نقش مهارت‌های اجتماعی در پدیده قدری است اما مطالعات کمی تاکنون به بررسی مهارت‌های اجتماعی مثبت و منفی در دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر در پدیده قدری پرداخته‌اند. از سوی دیگر با مرور ادبیات پژوهشی در مورد پدیده قدری مطالعه‌ای که به بررسی مقایسه‌ای دو دسته اختلال‌های درونی‌سازی شده و بروني‌سازی شده در این افراد پردازند، یافت نشد. همچنین پدیده قدری از جمله پدیده‌هایی است که در مدارس کشور ایران کمتر مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین، هدف این پژوهش بررسی مقایسه‌ای مهارت‌های اجتماعی مثبت و منفی و اختلال‌های درونی‌سازی و بروني‌سازی در دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر در پدیده قدری و پاسخ به این پرسش است که آیا بین دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر در پدیده قدری، در مهارت‌های اجتماعی و اختلال‌های درونی‌سازی شده و بروني‌سازی شده تفاوت وجود دارد؟ و در صورت وجود، این تفاوت چگونه است؟

روش

جامعه این پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان پسر مقطع راهنمایی شهر زنجان در سال تحصیلی ۹۰-۹۱ است. براساس روش نمونه‌برداری مرحله‌ای، به صورت تصادفی ابتدا یکی از دو ناحیه زنجان و سپس از بین ۹ مدرسه موجود در این ناحیه، چهار مدرسه به صورت تصادفی انتخاب و از هر مدرسه دو الی سه کلاس به صورت تصادفی انتخاب شدند. مشخصات جمعیت‌شناسی نمونه پژوهش حاضر شامل ۲۸۲ نفر از دانش‌آموزان هر سه پایه مقطع راهنمایی (کلاس اول ۳۰ نفر، کلاس دوم ۲۹ نفر و کلاس سوم ۲۲۳ نفر با میانگین سنی ۱۳/۷ و انحراف استاندارد ۱/۱۲) است. در بین این نمونه فراوانی افراد قدر ۵۳ نفر (۱۸/۸ درصد)، فراوانی افراد قربانی ۵۶ نفر (۱۹/۹ درصد) و همچنین فراوانی افرادی که به طور مستقیم در

DSM مرتبط کند (مینایی، ۱۳۸۵). سه مقیاس اضطراب/افسردگی، گوشه‌گیری/افسردگی و شکایات جسمانی مقوله درونی‌سازی شده را تشکیل داده و سندروم رفتاری مقابله‌ای، رفتاری و فزون‌کنشی، مقوله برونوی‌سازی شده را تشکیل می‌دهند. آزمودنی می‌تواند به هر ماده نمره صفر (درست نیست)، یک (تا حدی یا گاهی درست است) و دو (کاملاً یا غالباً درست است) بدهد. در نهایت نمره خام، نمره‌های T و Z هر یک از ابعاد به صورت مشکلات رفتاری درونی‌سازی و برونوی‌سازی و نمره کل محاسبه شده و بر اساس نمره‌های به دست آمده، آزمودنی‌ها در سه طبقه مشکلات رفتاری بالینی، مرزی و نرمال طبقه‌بندی می‌شوند. ضرایب همسانی درونی برای اکثر مقیاس‌های سندرومی مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM در سطح مطلوب و رضایت‌بخش قرار دارد به طوری که ضرایب همسانی درونی از طریق ضریب آلفا برای زیرمقیاس کفایت کلی $.46$ و برای مشکلات رفتاری کلی $.95$ و متوسط همسانی درونی برای مشکلات رفتاری درونی‌سازی و برونوی‌سازی $.89$ و ضریب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌های سندروم‌ها در دامنه‌ای از $.59$ تا $.86$ (رنگه‌گیری) (رفتار پرخاشگرانه و افسردگی-اضطراب) گزارش شده است (آشنباخ، ۱۹۹۱). لازم به ذکر است در پژوهش حاضر از مقیاس‌های مبتنی بر سندروم DSM و تقسیم‌بندی درونی‌سازی و برونوی‌سازی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز از آزمون آماری تحلیل واریانس یک راهه استفاده شد.

یافته‌ها

جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های مهارت‌های اجتماعی را به تفکیک سه گروه دانش‌آموزان قدر، قربانی و عادی نشان می‌دهد.

برای تحلیل داده‌های پژوهش و مقایسه گروه‌ها بر حسب مهارت‌های اجتماعی، ابتدا نتایج آموزن تحلیل واریانس یکراهه برای معنادار بودن تفاوت سه گروه دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر بررسی شد. نتایج آزمون تحلیل واریانس یکراهه در جدول ۲ نشان داده شده است.

است) ابراز می‌کند. این سیاهه رفتارهای مثبت و منفی را اندازه‌گیری می‌کند. شیوه نمره‌گذاری ماده‌های منفی معکوس است. نحوه ارزیابی مهارت‌های اجتماعی هر فرد بدین صورت است که اگر فردی نمره‌اش بالاتر از میانگین باشد، دارای مهارت‌های اجتماعی بالاست و اگر پایین‌تر از میانگین باشد، مهارت‌های اجتماعی پایین‌تر است. نمره ۹۸ بر اساس استاندارد آزمون به عنوان میانگین در نظر گرفته می‌شود. پرسشنامه مهارت‌های اجتماعی، در اصل دارای ۴۰ ماده است که توسط ایندربیتن و فوستر (۱۹۹۲) طراحی شده و اعتبار آن برای ماده‌های مثبت $.90$ ، ماده‌های منفی $.72$ و ثبات درونی آن $.88$ گزارش شده است. این پرسشنامه توسط امینی (۱۳۷۸) در شهر تهران برای دانش‌آموزان دختر مقطع راهنمایی اعتباریابی شده که نتایج حاکی از آن بوده است که 20 ماده مثبت دارای ضریب اعتبار $.71$ و 20 ماده منفی دارای ضریب اعتبار $.68$ است. لازم به ذکر است که در پژوهش حاضر یکی از ماده‌ها (ماده 23) به دلیل عدم تناسب با شرایط فرهنگی جامعه ما حذف شده است.

مقیاس خودگزارش‌دهی مشکلات رفتاری آشنباخ^۱ (YSR؛ آشنباخ، ۱۹۹۱). این مقیاس که مشکلات عاطفی/رفتاری و همچنین توانمندی‌ها و شایستگی‌های تحصیلی و اجتماعی کودکان ۱۱-۱۸ سال را از دیدگاه خود دانش‌آموز مورد سنجش قرار می‌دهد، معمولاً در 20 الی 25 دقیقه تکمیل می‌شود (مینایی، ۱۳۸۵). مینایی (۱۳۸۵) فرم‌های نظام آشنباخ را به فارسی ترجمه و برای جمعیت ایرانی هنجار کرده است. دو دسته مقیاس کلی را می‌توان بر اساس این پرسشنامه ارزیابی کرد: مقیاس‌های مبتنی بر تجربه^۲ و مقیاس‌های مبتنی بر DSM^۳. مقیاس‌های مبتنی بر DSM شامل مشکلات عاطفی (شامل اختلال‌های افسردگی اساسی و افسردگی خوبی)، مشکلات اضطرابی (شامل اختلال‌های اضطراب تعیین‌یافته، اضطراب جدایی و هراس خاص)، مشکلات جسمانی (مانند اختلال‌های بدنی‌سازی^۴ و بدنی‌شکل^۵، مشکلات نارسایی توجه و فزون‌کنشی^۶، مشکلات رفتاری مقابله‌ای^۷ و مشکلات رفتاری^۸ هستند. این مقیاس‌ها محقق را قادر می‌سازد سنجش‌های استاندارد و کمی‌شده از مشکلات عاطفی/رفتاری را به طبقه‌بندی

1. Achenbach's Behavioral Problems-Youth Self-report Scale (YSR)

2. Empirically Based Scales

3. DSM-Oriented Scales

4. somatization disorder

5. somatoform disorder

6. Attention Deficit- Hyperactivity Disorder (ADHD)

7. Oppositional Defiance Disorder

8. Conduct Disorder

جدول ۱

میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های دانش‌آموzan قدر، قربانی و عدم درگیر در مهارت‌های اجتماعی

دانش‌آموzan عدم درگیر		دانش‌آموzan قربانی		دانش‌آموzan قدر		مهارت‌ها
SD	M	SD	M	SD	M	
۱۳/۲	۶۷/۴۰	۱۶/۳	۶۱/۵	۱۲/۱	۶۰/۵	اجتماعی مثبت
۱۲/۹	۲۵/۳	۱۴/۲	۲۹/۸	۱۲/۸	۴۳/۷	اجتماعی منفی

جدول ۲

نتایج آزمون تحلیل واریانس یکراهه برای مقایسه سه گروه دانش‌آموzan قدر، قربانی و عدم درگیر بر حسب مهارت‌های اجتماعی

F	MS	SS	مهارت‌ها
۴/۶*	۸۷۷	۱۷۵۵	اجتماعی مثبت
۸/۸*	۱۵۳۸	۳۰۷۷	اجتماعی منفی

^{*}P<0.01

جدول ۳

نتایج آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه سه گروه دانش‌آموzan قدر، قربانی و عدم درگیر بر حسب مهارت‌های اجتماعی

SE	MD	گروه‌ها
۲/۳	-۰/۹۹	قلدر-قربانی با مهارت‌های اجتماعی مثبت
۲/۷*	-۷/۶	قلدر- عدم درگیر
۲/۵	-۷/۵	قربانی- عدم درگیر
		با مهارت‌های اجتماعی منفی
۲/۸	۴/۸	قلدر-قربانی
۲/۲*	۹/۳	قلدر- عدم درگیر
۲/۳	۴/۴	قربانی- عدم درگیر

^{*}P<0.05

نتایج آزمون تحلیل واریانس نشان می‌دهد حداقل بین دو گروه از دانش‌آموzan (قلدر، قربانی و عدم درگیر) در مهارت‌های اجتماعی مثبت و منفی تفاوت معنادار وجود دارد. برای مقایسه دو به دو گروه‌ها با یکدیگر از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد (جدول ۳).

نتایج جدول ۳ نشان‌دهنده آن است که میانگین افراد عادی در مهارت‌های مثبت از افراد قدر به طور معناداری بالاتر است (P<0.05) اما بین سایر گروه‌ها رابطه معنادار به دست نیامد. مهارت‌های منفی افراد قدر به طور معناداری بالاتر از افراد عادی بود (P<0.01) و در بین سایر گروه‌ها رابطه معناداری مشاهده نشد.

جدول ۴ میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های اختلال‌های درونی‌سازی‌شده و برونی‌سازی‌شده را به تفکیک در مورد سه گروه دانش‌آموzan قدر، قربانی و عادی نشان می‌دهد.

جدول ۴

میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های دانش‌آموzan قدر، قربانی و عدم درگیر در اختلال‌های درونی‌سازی‌شده و برونی‌سازی‌شده

دانش‌آموzan عدم درگیر		دانش‌آموzan قربانی		دانش‌آموzan قدر		گروه‌ها
SD	M	SD	M	SD	M	
۷/۲	۹/۱	۶/۷	۱۴/۴	۸/۵	۱۴/۳	اختلال‌های درونی‌سازی‌شده
۸/۳	۹/۱	۹/۱	۱۲/۴	۸/۱	۱۳/۰۲	اختلال‌های برونی‌سازی‌شده

درونی‌سازی و برونی‌سازی‌شده تفاوت معنادار وجود دارد. برای مقایسه دو به دو گروه‌ها با یکدیگر از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد (جدول ۶) و نتایج نشان دادند سه گروه در اختلال‌های درونی‌سازی‌شده و اختلال‌های برونی‌سازی‌شده با یکدیگر تفاوت معنادار دارند. برای بررسی دقیق‌تر تفاوت بین گروه‌ها از آزمون‌های تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج نشان دادند در اختلال‌های درونی‌سازی‌شده میانگین نمره‌های افراد قدر و قربانی به طور معناداری بالاتر (P<0.05) از افراد عادی است و

برای تحلیل داده‌های پژوهش و مقایسه گروه‌ها بر حسب اختلال‌های درونی‌سازی‌شده و برونی‌سازی‌شده، ابتدا نتایج آزمون تحلیل واریانس یکراهه برای معنادار بودن تفاوت سه گروه دانش‌آموzan قدر، قربانی و عدم درگیر بررسی شد. نتایج آزمون تحلیل واریانس یکراهه در جدول ۵ نشان داده شده است.

نتایج آزمون تحلیل واریانس نشان می‌دهد حداقل بین دو گروه از دانش‌آموzan (قلدر، قربانی و عدم درگیر) در مورد اختلال‌های

جدول ۶

نتایج آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه سه گروه دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر

گروه‌ها	SE	MD
اختلال‌های درونی‌سازی شده		
قدلر-قربانی	۱/۷	-۰/۰۸
قدلر-عدم درگیر	۱/۴*	۲/۴
قربانی-عدم درگیر	۱/۳*	۳/۵
اختلال‌های بروونی‌سازی شده		
قدلر-قربانی	۱/۹	۰/۹
قدلر-عدم درگیر	۱/۵*	۲/۸
قربانی-عدم درگیر	۱/۴	۲/۸

*P<۰/۰۵

با اینکه میانگین اختلال‌های درونی‌سازی شده در افراد قربانی بیشتر از افراد قدر است، اما این تفاوت معنادار نیست.

جدول ۵

نتایج آزمون تحلیل واریانس یک راهه برای مقایسه سه گروه دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر

گروه‌ها	F	MS	SS
اختلال‌های درونی‌سازی شده	۵/۱*	۲۸۵	۵۷۰
اختلال‌های بروونی‌سازی شده	۳/۹*	۲۸۴	۵۶۸

*P<۰/۰۵

جدول ۷

نتایج آزمون تعقیبی توکی جهت بررسی اختلال‌های درونی سازی و بروونی سازی شده در دانش‌آموزان قدر، قربانی و عادی

گروه‌ها	آزمون تعقیبی توکی	تفاوت میانگین
اختلال‌های درونی‌سازی	۱/۲*	قدلر- عدم درگیر
	۰/۹۷*	قربانی- عدم درگیر
اختلال‌های بدنی	۱/۹*	قدلر- عدم درگیر
اختلال‌های بروونی‌سازی	۲/۰۹*	قدلر- عدم درگیر
نافرمانی مقابله‌ای	۱/۰۰۱*	قدلر- عدم درگیر

*P<۰/۰۵

یکدیگر تفاوت معنادار دارند. نتایج آزمون تعقیبی توکی در مورد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر در پدیده قدری نشان دادند مهارت‌های مثبت دانش‌آموزان قدر به صورت معناداری از دو گروه قربانی و عدم درگیر در پدیده قدری پایین‌تر و در مقابل مهارت‌های منفی آنان به طور معناداری بالاتر از این دو گروه است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌هایی مانند هوور و دیگران (۱۹۹۲)، ولک و دیگران (۲۰۰۰)، پرن و آلسکیر (۲۰۰۶) همسو است. دانش‌آموزان قدر همکاری و رفتارهای اجتماعی مثبت کمتری نسبت به دانش‌آموزان عادی از خود نشان داده (نیزی و جوزف، ۱۹۹۴) و هنگام برخورد با تعارض‌های بین فردی به دلیل عدم وجود مهارت‌های اجتماعی مناسب، پرخاشگری نشان می‌دهند (ولک و دیگران، ۲۰۰۰). به همین دلایل از جانب همسالان خود مورد طرد قرار گرفته (کزو و آتو، ۲۰۰۵) و دارای فرسته‌های کمتری جهت یادگیری مهارت‌های اجتماعی هستند. در واقع ممکن است عدم وجود مهارت‌های اجتماعی مثبت و از سوی دیگر مهارت‌های اجتماعی منفی در این دانش‌آموزان، زمینه‌ساز قدری آنان شود. مطابق با یافته‌های این پژوهش، افراد قربانی

نتایج جدول ۷ نشان دادند اختلال‌های اضطرابی در افراد قدر (P<۰/۰۱) و افراد قربانی (P<۰/۰۵) به طور معناداری بالاتر از افراد عادی است. همچنین میانگین اختلال‌های جسمانی در افراد قدر (P<۰/۰۵) بالاتر از افراد عادی بود. آزمون‌های تعقیبی توکی نشان‌دهنده آن است که در اختلال‌های بروونی‌سازی شده میانگین افراد قدر به طور معناداری بالاتر از افراد عادی است (P<۰/۰۵) و بین سایر گروه‌ها تفاوت معنادار به دست نیامد. در ارتباط با اختلال‌های بروونی‌سازی شده نتایج نشان دادند میانگین افراد قدر در اختلال سلوک (P<۰/۰۵) و نافرمانی مقابله‌ای (P<۰/۰۵) به طور معناداری بیشتر از دیگر گروه‌هاست (جدول ۷).

بحث

هدف این پژوهش مقایسه مهارت‌های اجتماعی مثبت و منفی و مشکلات درونی‌سازی شده و بروونی‌سازی شده در دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر در پدیده قدری بود. نتایج نشان دادند سه گروه دانش‌آموزان قدر، قربانی و عدم درگیر در قدری در مهارت‌های اجتماعی مثبت و منفی با

همانطور که نتایج این پژوهش نشان می‌دهند قدر و قربانی بودن یک عامل خطر مهم برای سلامت روانی و اختلال‌های روان‌شناختی افراد درگیر در این پدیده است. آنچه باید به آن توجه کرد احتمال پیامدهای منفی اجتماعی و روانی در آینده برای افراد قربانی و قدر چون بزهکاری^۳، سوء مصرف مواد و مدرسه‌گریزی^۴، علائم روان‌پزشکی (الویوس، ۱۹۹۳؛ آندو، آسکورا و سیمون، ۲۰۰۵؛ کومپلانین و راسن، ۲۰۰۰)، اعمال جنایی و افکار خودکشی (الویوس، ۱۹۹۱) است.

این پژوهش در صدد بررسی تفاوت مهارت‌های اجتماعی مثبت و منفی و مشکلات درونی‌سازی شده و برونوی‌سازی شده دانش‌آموzan قدر، قربانی و عادی با هدف ارائه اطلاعات مناسب جهت پیشگیری و مدیریت مناسب پدیده قدری و نتایج منفی آن بود. توجه به نتایج این پژوهش در مورد تفاوت مهارت‌های اجتماعی مثبت و منفی دانش‌آموzan قدر و قربانی و اهمیت مهارت‌های اجتماعی در پذیرش بین همسالان از یک سو و اهمیت پذیرش در بین همسالان در سنین نوجوانی از سوی دیگر، لزوم آموزش مهارت‌های اجتماعی مناسب را از دوران ابتدایی نشان می‌دهد. همچنین یافته‌های این پژوهش، مبنی بر وجود رابطه بین اختلال‌های درونی‌سازی شده و برونوی‌سازی شده با قدری و قربانی بودن دانش‌آموzan و با توجه به یافته‌های مؤلفان این مطالعه در مطالعات قبلی مبنی بر شیوع بالای قدری در مدارس ایران (ولی‌پور و دیگران، ۱۳۹۰) و پیامدهای منفی این پدیده بر کارکردهای روان‌شناختی، اجتماعی و تحصیلی دانش‌آموzan قدر و قربانی اهمیت اجرای سیاست‌های مشخص و سریع، ارائه آموزش‌های مناسب و اجرایی و برنامه‌های پیشگیری و مداخله مناسب در مدارس ایران جهت جلوگیری از وقوع قدری و پیامدهای آسیب‌زای آن را نشان می‌دهد.

از جمله توانمندی‌های این پژوهش می‌توان به وجود سه گروه دانش‌آموzan قدر، قربانی و عادی اشاره کرد. از جمله محدودیت‌های این پژوهش نیز می‌توان به عدم وجود نمونه دختر به دلیل محدودیت در دسترسی به آنها اشاره کرد که پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی مورد توجه قرار گیرد. همچنین از محدودیت‌های اصلی این پژوهش استفاده از روش گزینش آزمودنی‌ها توسط معلمان و ناظران است که پیشنهاد

همانند دانش‌آموzan عادی (عدم درگیر در قدری) رفتارهای پرخاشگرانه چه به لحاظ جسمانی و چه به لحاظ کلامی از خود نشان نمی‌دهند و همکاری بالایی از خود نشان می‌دهند (پررن و آلسکیر، ۲۰۰۶) اما می‌توان مشکل افراد قربانی را در ابراز وجود و مطیع^۱ بودن آنها دانست. برخی از بررسی‌ها نیز رابطه بین مطیع بودن و قربانی شدن در بین همسالان را نشان داده‌اند (پری، کاسل و پری، ۱۹۸۸).

همچنین نتایج پژوهش نشان دادند به طور کلی مشکلات درونی‌سازی شده (اختلال‌های اضطرابی در هر دو گروه قدر و قربانی و اختلال‌های بدنی در افراد قدر) در افراد قدر و قربانی به طور معناداری بالاتر از دانش‌آموzan عادی (عدم درگیر در قدری) و اختلال‌های برونوی‌سازی شده در دانش‌آموzan قدر نسبت به دانش‌آموzan قربانی و عادی (عدم درگیر در قدری) بالاتر است. نتایج این مطالعه در مورد مشکلات درونی‌سازی شده در دانش‌آموzan قدر و قربانی با یافته‌های مطالعات قبلی مانند کالتیالا-هینو و دیگران (۱۹۹۹)، سالمون و وست (۲۰۰۰)، سیلز و دیگران (۲۰۰۳)، یانگ، کیم، شین و یون (۲۰۰۶)، وان دروال، دی‌ویت و هیراسینگ (۲۰۰۳)، هودگز و پری (۱۹۹۹)، بولتسون و اسمنیت (۱۹۹۴)، گینی (۲۰۰۱)، سالمون و وست (۲۰۰۰) و نانسل و دیگران (۲۰۰۸) همسو است. یافته‌های این مطالعه مبنی بر میزان بالای مشکلات برونوی‌سازی شده افراد قدر همسو با یافته‌های مطالعات قبلی (ولک و دیگران، ۲۰۰۰؛ جوونوف‌گراهام و شوستر، ۲۰۰۳؛ گینی، ۲۰۰۸؛ راگاتز و دیگران، ۲۰۱۱؛ ایوارسون، برابرگ و آریدوسان، ۲۰۰۵) است.

با توجه به این یافته‌ها ممکن است قدر و قربانی بودن زمینه‌ساز اختلال‌های درونی‌سازی شده یا برونوی‌سازی شده در بین دانش‌آموzan قدر و قربانی باشد یا ممکن است بین اختلال‌های درونی‌سازی شده یا برونوی‌سازی شده با قدر و قربانی بودن رابطه معکوس وجود داشته باشد. بدین معنا که دانش‌آموzan دارای اختلال‌های درونی‌سازی شده مستعد قربانی شدن و دانش‌آموzan دارای اختلال‌های برونوی‌سازی مستعد قدر شدن باشند. جهت مشخص شدن این ابهام انجام مطالعات طولی ضروری به نظر می‌رسد.

- BULL-S Questionnaire. *Educational Psychology*, 25 (4), 353-367.
- Craig, W. M. (1998).** The relationship among bullying, victimization, depression, anxiety, and aggression in elementary school children. *Personality and Individual Differences*, 24, 123-130.
- Craig, W., & Pepler, D. (2000).** *Making a difference in bullying*. Report series, Report # 60. LaMarsh Centre for Research on Violence and Conflict Resolution. York University, Toronto, Canada.
- Felipe, M., OssornoGarcía, S., Babarro, J., & Arias, R. (2011).** Social characteristics in bullying typology: Digging deeper into description of bullyvictim. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 29, 869-878.
- Gini, G. (2008).** Associations between bullying behaviour, psychosomatic complaints, emotional and behavioural problems. *Journal of Pediatrics and Child Health*, 44, 492-497.
- Haselager, G. J. T., Cillessen, A. H. N., VanLieshout, C. F. M., Riksen-Walraven, J. M., & Hartup, W. W. (2002).** Heterogeneity among peer-rejected boys across middle childhood: Developmental pathways of social behavior. *Developmental Psychology*, 38, 446-456.
- Hodges, E. V., & Perry, D. G. (1999).** Personal and interpersonal antecedents and consequences of victimization by peers. *Journal of Personality and Social Psychology*, 76, 677-685.
- Hoover, J. H., Oliver, R. L., & Hazier, R. J. (1992).** Bullying: Perceptions of adolescent victims in the mid-western USA. *School Psychology International*, 13, 5-16.
- Inderbitzen, H. M., & Foster, S. L. (1992).** The Teenage Inventory of Social Skills: Development, می‌شود در مطالعات آینده به این موضوع توجه شود.
- منابع
- امینی، آ. (۱۳۷۸). مهارت‌های اجتماعی نوجوانان، اعتباریابی پرسشنامه *TISS*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روان‌شناسی و علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز.
- مجدآبادی فراهانی، ز.، فرزاد، و.، شهرآرای، م. و مرادی، ع. (۱۳۹۰). کنش‌وری خانوادگی، هویت شخصی و رفتار مشکل‌آفرین در نوجوانی. *روان‌شناسان ایرانی*, ۷ (۲۸)، ۲۱۸-۲۰۷.
- مینایی، ا. (۱۳۸۵). انطباق و هنجاریابی سیاهه رفتاری کودک آخباخ، پرسشنامه خودستجی و فرم گزارش معلم. پژوهش در حیطه کودکان استثنایی، ۱ (۱۹)، ۵۵۸-۵۲۹.
- وزیری، ش. و لطفی عظیمی، ا. (۱۳۹۰). تأثیر آموزش همدلی در کاهش پرخاشگری نوجوانان. *روان‌شناسی تحولی: روان‌شناسان ایران*, ۱ (۳۰)، ۱۷۶-۱۶۷.
- ولی‌پور، م.، شیری، ا. و مظاہری، م. (۱۳۹۰). شیوع قللری در مدارس روسستانی شهر زنجان. همایش بین‌المللی سلامت مدرسه، شیراز.
- Achenbach, T. M. (1991).** *Manual for the Youth self-report and profile*. Burlington, VT: University of Vermont Department of Psychiatry.
- Ando, M., Asakura, T., & Simons, M. B. (2005).** Psychosocial influences on physical, verbal, and indirect bullying among Japanese early adolescents. *Early Adolescent*, 25, 268-297.
- Boulton, M. J., & Smith, P. K. (1994).** Bully/victim problems in middle school children: Stability, self-perceived competence, peer acceptance. *British Journal of Developmental Psychology*, 12, 315-325.
- Boulton, M. J., & Smith, P. K. (1994).** Bully/victim problems in middle school children: Stability, self-perceived competence, peer perceptions and peer acceptance. *Developmental Psychology*, 12, 315-329.
- Cerezo, F., & Ato, M. (2005).** Bullying in Spanish and English pupils: A sociometric perspective using the

- psychiatric symptoms and deviance in adolescence. *Child Abuse*, 24, 1567-1577.
- Mouttapa, M., Valent, T., Gallaher, P., Rohrbach, L. A., & Unger, J. B. (2004).** Social network predictors of bullying and victimization. *Adolescence*, 39, 315-335.
- Nansel, T. R., Overpeck, M., Pilla, R. S., Ruan, W. J., Simons-Morton, B., & Scheldt, P. (2001).** Bullying behaviors among US youth: Prevalence and association with psychosocial adjustment. *Journal of the American Medical Association*, 285, 2094-2100.
- Neary, A., & Joseph, S. (1994).** Peer victimization and its relationship to self-concept and depression among school girls. *Personality and Individual Differences*, 16(1), 183-186.
- Olweus, D. (1991).** Victimization among school children. In R. Baenninger (Ed.), *Targets of violence and aggression*. Holland: Elsevier Science.
- Olweus, D. (1993).** *Bullying at school: What we know and what we can do*. Oxford: Blackwell.
- O'Moore, M., & Kirkham, C. (2001).** Self-esteem and its relationship to bullying behavior. *Aggressive Behavior*, 27, 269-283.
- Perren, S., & Alsaker, F. D. (2006).** Social behavior and peer relationships of victims, bully-victims, and bullies in kindergarten. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 47 (1), 45-57.
- Perry, D. G., Kusel, S. J., & Perry, L. C. (1988).** Victims of peer aggression. *Developmental Psychology*, 24, 807-814.
- Ragatz, L., Anderson, R., Fremouw, W., & Schwartz, R. (2011).** Criminal thinking patterns, aggression styles, and the psychopathic traits of late high school bullies and bully-victims. *Aggressive Behavior*, 37 reliability and validity. *Psychological Assessment*, 4, 451-459.
- Inoko, K., Aoki, T., Kodaira, K., & Osawa, M. (2011).** Behavioral characteristics of bullies, victims and bully/victims. *European Psychiatry*, 26 (1), 300-301.
- Ivarsson, T., Broberg, A. G., & Arvidsson, T. (2005).** Bullying in adolescence: Psychiatric problems in victims and bullies as measured by the Youth Self Report (YSR) and the Depression Self-Rating Scale (DSRS). *Psychiatry: Interpersonal and Biological Processes*, 59 (5), 365-373.
- Juvonen, J., Graham, S., & Schuster, M. A. (2003).** Bullying among young adolescents: The strong, the weak, and the troubled. *Pediatrics*, 112(6), 1231-1239.
- Kaltiala-Heino, R., Rimpela, M., Marttunen, M., Rimpela, A., & Rantanen, P. (1999).** Bullying, depression, and suicidal ideation in Finnish adolescents: School survey. *British Medical Journal*, 319, 348-351.
- Karatzias, A., Power, K. G., & Swanson, V. (2002).** Bullying and victimization in Scottish secondary schools: Same or separate entities? *Aggressive Behavior*, 28, 45-61.
- Köiv, K. (2012).** Social skills training as a mean of improving intervention for bullies and victims. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 45, 239-246.
- Kokkinos, C. M., & Panayiotou, G. (2004).** Predicting bullying and victimization among early adolescents: Associations with disruptive behavior disorders. *Aggressive Behavior*, 30, 520-533.
- Kumpulainen, K., & Rasanen, E. (2000).** Children involved in bullying at elementary school age: Their

- Lewis, G., Araya, R., Stylianidis, S. (2011).** The association between bullying and early stages of suicidal ideation in late adolescents in Greece. *BMC Psychiatry*, 11-22.
- Storch, E. A., Masia-Warner, C. L.(2004).** The relationship of peer victimization to social anxiety and loneliness in adolescent females. *Journal of Adolescents*, 27, 351-362.
- Sutton, J., Smith, P. K., & Swettenham, J. (1999).** Bullying and Theory of Mind: A critique of the social skills deficit view of anti-social behavior. *Social Development*, 8, 117-127.
- VanderWal, M. F., deWit, C. A. M., & Hirasing, R. A. (2003).** Psychosocial health among young victims and offenders of direct and indirect bullying. *Pediatrics*, 111, 1312-1313.
- Wolke, D., Woods, S., Bloomfield, L., & Karstadt, L. (2000).** The association between direct and relational bullying and behaviour problems among primary school children. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 8, 989-1002.
- Yang, S. J., Kim, J. M., Kim, S. W., Shin, I. S., & Yoon, J. S. (2006).** Bullying and victimization behaviors in boys and girls at South Korean primary schools. *Child Adolescent Psychology*, 45, 69-77.
- (2), 145-160.
- Rigby, K., & Slee, P. T. (1991).** Bullying among Australian school children: Reported behavior and attitudes to victims. *Journal of Social Psychology*, 13(5), 615-627.
- Rubin, K. H., Bukowski, W. M., & Parker, J. G. (2006).** Peer interactions, relationships, and groups. In N. Eisenberg, W. Damon, & R. M. Lerner (Eds.), *Handbook of child psychology (vol. 3): Social, emotional, and personality development* (6th ed., pp.571-645). Hoboken, NJ: Wiley.
- Salmon, G., & West, A. (2000).** Physical and mental health issues related to bullying in schools. *Current Opinion in Psychiatry*, 13, 375-380.
- Seals, D. (2003).** Bullying and victimization: Prevalence and relationship to gender, grade level, ethnicity, self-esteem, and depression. *Adolescence*, 38 (152), 735-747.
- Shafer, S., & Silverman. M. (2013).** *Applying a social learning theoretical framework to music therapy as a prevention and intervention for bullies and victims of bullying*. Retrieved 7 August 2013 from <http://www.ScienceDirect.com/science/article/pii/S0197455613001317>.
- Skapinakis, P., Bellos, S., Gkatsa, T., Magklara, K.,**